

**Septintokė Gintarė Sungailaitė
siunčia žinią savo mokyklai per šį
pačios pieštą žiedą**

Kai dabar žvelgiu į pradinių klasių laikotarpį, suprantu, kad tai buvo mano kelio pamatas: sutikau gyvenimo draugus, pamėgau mokymąsi, o tradicinę mokyklos patirtį dar galėjau pajvairinti vaidindama mūsų pačių rengiamuose spektakliuose. Tai būtų neįmanoma be užsidegusios ir motyvuojančios mokytojos, bendraklasių ir mokyklos bendruomenės, tad esu dėkinga ir džiaugiuosi, kad man pasisekė čia būti ir sutikti šiuos žmones.

Labai džiugu matyti, kad ir dabar mokykla suteikia papildomos veiklos galimybių mokiniams. Ir, nors šiandien madinga kritikuoti švietimo sistemą, viliuosi, kad kol šioje mokykloje ir toliau bus mokytojų, besirūpinančių ne tik tomis oficialiomis pamokų minutėmis, ir mokytis norinčių neklaužadų vaikų, kuriais buvome ir mes, tol viskas bus gerai!

Greta Zaburaitė, buvusi mokytoja

**Vaidina
Greta...**

Pirmoji mokykla-nepamirštama ir prisiminimų pilna mokykla. Pradinių klasių mokytojos ir auklėtoja- tarsi antrosios mamos. Mokykla pilna šaunių ir puikių mokytojų, bet taip pat pilna talentingų ir kūrybingų vaikų. Per aštuonis mokymosi šioje mokykloje metus pasijutau, tarsi būčiau antruose namuose.

**Dominyka Bendikaitė,
gimnazistė**

Esu Inga Danilevičiūtė - Navickienė, dukrytės prašymu rašau jums... Labai didelį vaidmenį mano gyvenime atliko mokykla. Dažnai girdėjau, kai draugai skundėsi, kad į mokyklą nenori, kad nesinori mokytis, atsakinėti, skaityti, rašyti... Aš tokių problemų niekada neturėjau. Su dideliu noru ėjau į mokyklą ir net verkdavau, kai ateidavo savaitgalis. Ką man reiškia mokykla? Ji man buvo antri namai. Joje aš praleidau pusę dienos. Turėjau daug draugų, buvau aktyvi, dalyvaudavau sporto varžybose ir gyniau mokyklos garbę. Mokyklos ir mokytojų dėka tapau geru, išsilavinusiu žmogumi. Jaučiu šiltus jausmus mūsų mokyklai, mylėjau ir gerbiau savo mokytojus, esu be galo laiminga, kad mano dukrytė lanko tą pačią mokyklą, kaip ir aš, nes kitoje mokykloje aš jaučiuosi svetima.

Su pagarba Inga, trečiokės Ievutės mama

Man ši mokykla reiškia labai daug. Tai mano pirmoji mokykla, įgytos pirmosios žinios, pirmoji mokytoja, kuri buvo man antroji mama, o klasė antroji šeima, kuri liks man amžinai mano širdyje. Mokykla buvo lyg antrieji namai. Niekada nepamiršiu šios mokyklos ir visų ten nutikusių nuotykių. Ši mokykla paliko be galo didelį spaudą mano gyvenime, čia visada būdavo smagu, esu dėkinga mokytojams už kantrybę, už suteiktas žinias. Be galo liūdnu ir gaila, kad teko palikti man šią mokyklą, bet nutiko kaip nutiko. Išeidama palinkėsiu jums didžiausios sėkmės.

Greta Raibužytė, septintokė, buvusi mokyklos mokinė

KARANTINAS!

Pavasariį mokykla buvo tuščia. Nes atsirado baisi liga, kuri vadinasi corona. Mums atsibodo būti namuose ir mokytis nuotoliniu būdu. Labai norėjosi grįžti į mokyklą. Šiais į mokyklą nesinori eiti, bet kai neini, supranti ko netenki.. Kaip gera grįžti į antruosius namus!

Urtė, Milena 3b klasė, Ugnė 4a klasė

Prabėgo vasarėlė
Tokia smagi, šilta
Atskubėjo rudenėlis,
Su pirmu skambučiu.
Keliaujam į mokyklą
Pasipuošę, kupini jėgų
Skaitysim, piešim ir
dainuosim,
Išmoksime du kart du.
Mokykloj mums tikrai smagu.
Mokytoja apkabiniuką duoda
dovanų.
Mokinamės tikrai gerai,
Nes norime išmokti visko kuo
daugiau!

Ieva Navickaitė, 3b klasė

Mokykla

Pageltę lapai šnara,
Šaukia tave mokykla!
Prie „Vaižganto“ tako
„Ryto“ pagrindinė
mokykla!

Čia mano suolas,
Klasės draugai.
Mokytoja mano mieloji,
Mokykla-namai antri!

Ugnė Petrutytė, 3b klasė

Visi vaikai rudenį eina į mokyklą, o pavasarį
niekas nėjo į mokyklą išskyrus suaugusieji ėjo į
darbą. Vaikai nėjo į mokyklą, nes buvo basi liga,
kažkokia krizė, koronavirusas sutrumpintai
covid19. Visi mokėmės per ZOOM programą. O
dabar mes visi mokykloje ir kuriam laikraštukus.
Būrelyje yra 20 vaikų ir 1 mokytoja.

*Prisiminimais dalijasi Austėja Mikštaitė, 3b
klasės mokinė ir ketvirtokė Ugnė (4a kl.)*

*Aš esu Eglė. Mokausi „Ryto pagrindinėje mokykloje
4a klasėje. Mūsų mokykla yra didelė ir graži.
Mokykloje mokiniai mokosi nuo pirmos iki dešimtos
klasės. Šiomet mokykla švenčia gražų jubiliejų.
Rugsėjo 1d. mokyklai suėjo keturiasdešimt metų. Man
patinka mūsų mokykla.*

KAIP AŠ DŽIAUGIAUSI KAI SUŽINOJAU, KAD MOKYSIMĖS NUOTOLINIU BŪDU

Kai paskelbė karantiną ir sužinojome, kad mokysimės iš namų
labai apsidžiaugiau. Pagaliau galėsiu rytais nesikelti taip anksti .
Pagaliau galėsiu gulėti lovoje, žiūrėti filmukus ir truputį pasimokyti.
Taip aš galvojau. Bet kai tas mokymasis prasidėjo supratau kaip aš
klydau. Pirmos savaitės tikrai išgąsdino. Viskas buvo painu ir neaišku.
Kur ir kada jungtis į pamoką. Kada grįžti iš pertraukos. Bet po truputį
viskas darėsi aiškiau. Supratau, kad ryte reikia pasiruošti ir prisijungti
kompiuteryje. Iš vakaro reikia parsisiųsti failus, kurie bus reikalingi
pamokoms. Po kurio laiko pradėjau suprasti, kad pasiilgau klasės
draugų ir, žinoma, mokytojos. Ir, jei anksčiau baigiantis vasarai kažkas
klausdavo ar noriu į mokyklą, aš atsakydavau, kad nenoriu. O šią
vasarą jau galvojau kitaip. Žinoma pasiilgau mokyklos ir džiaugiasi,
kad galime grįžti į ją.

Simas Pučinskas, 3b klasės mokinys

KĄ PAKEISČIAU MOKYKLOJE, JEI BŪČIAU DIREKTORĖ?

Būti direktore, tai labai sunkus darbas. Nežinau ar iš
tikrųjų norėčiau.

Bet jei būčiau direktorė labai norėčiau, kad nebūtų
namų darbų vaikams, tada jie galėtų daugiau laiko
praleisti lauke su draugais. Taip pat pastatychiau
baseiną, vaikai galėtų mokytis, plaukti ir
pasipliuškinti su draugais. Dar neliepčiau vaikams eiti
su uniformomis, visi galėtų rengtis laivai ir patogiai.
Įrengčiau kino salę, galėtų vaikai žiūrėti filmukus visi
kartu. Leisčiau vaikams kiekvieną mėnesį rengti
išskylas ir ekskursijas. Padaryčiau ilgą pertrauką
ilgesnę, kokią valandą.

Tokie mano norai.

Ieva Navickaitė, 3b klasės mokinė

Simboliška... Laikraštukas jums
siūlo 40 foto ir rašto laiškų...

Pėdos... 40 pėdų... tik mažytė 40-
ties metų mokyklos istorijos
dalis... Kiekvienas, čia mokėsis
turėtų ką pasakyti. Atsiprašom tų,
kurių nepakalbinom... „Prisėjam“
pėdų. JŪSŲ PĖDŲ...

Pradinukai, mažieji žurnalistai